Republika Hrvatska
Općinski sud u Varaždinu
Varaždin, Trg slobode 9

Poslovni broj: Pn-25/2020-69

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

R J E Š E N J E I P R E S U D A

Općinski sud u Varaždinu po sutkinji Dubravki Kraljić, u pravnoj stvari tužitelja Žarka Mrkušića, Antuna Mihića 12, Opatija, OIB: 87953240238, zastupanog po punomoćnicima iz Zajedničkog odvjetničkog ureda Poldan i dr. iz Rijeke, protiv tuženika Duly d.o.o. Ludbreg, Frankopanska 81, OIB: 31301868525, zastupanog po punomoćniku Marku Golubiću, odvjetniku iz Koprivnice, radi naknade štete, nakon zaključene glavne javne rasprave 14. listopada 2026. u prisutnosti punomoćnika stranaka, te objave presude 27. studenoga 2026.

r i j e š i o j e

Dopušta se preinaka tužbe povećanjem tužbenog zahtjeva kako je to navedeno u podnescima tužitelja od 28. rujna 2022. i 1. lipnja 2026.

i p r e s u d i o j e

I. Nalaže se tuženiku DULY d.o.o. Ludbreg, Frankopanska 81, OIB 31301868525, da u roku od 15 dana tužitelju Žarku Mrkušiću iz Opatije, Antuna Mihića 12, OIB 87953240238, na ime naknade štete isplati iznos od 20.295,00 EUR (dvadeset tisuća dvjesto devedeset pet eura) sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od 27. studenoga 2026. do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine.

II. Odbija se dio tužbenog zahtjeva radi isplate iznosa od 8.249,11 EUR sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od 17. srpnja 2017. do isplate kao i dio tužbenog zahtjeva radi isplate zakonske zatezne kamate na iznos od 20.295,00 EUR tekuće u razdoblju od 17. srpnja 2017. do 26. studenoga 2026.

III. Nalaže se tuženiku DULY d.o.o. Ludbreg, Frankopanska 81, OIB 31301868525 da u roku od 15 dana tužitelju Žarku Mrkušiću iz Opatije, Antuna Mihića 12, OIB 87953240238, naknadi parnične troškove u iznosu od 2.931,68 EUR (dvije tisuće devetsto trideset jedan euro i šezdeset osam centi) sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od 27. studenoga 2026. do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za

prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine.

Obrazloženje

1.1. Tužitelj je kod Općinskog suda u Rijeci, Stalne službe u Opatiji 28. lipnja 2019. podnio tužbu navodeći da je tuženik u garaži stambene kuće tužitelja u Opatiji izveo završni sloj poda microtoping sustavom. Međutim, tužitelj je u više navrata reklamirao materijalne nedostatka postavljenog poda i to odvajanje (ljuštenje) površine poda od podloge, nedostatak u debljini poda koja nije 2 do 3 mm, zatim da pod nema i druga potrebna, ugovorena i zajamčena svojstva te da se jednolična (izabrana) boja ne može održati. Tuženik je pokušao otkloniti materijalni nedostatak odvajanja poda od podloge na mjestima gdje se taj nedostatak prvotno pojavio, ali se isti pojavljivao i na drugim mjestima. Nakon prethodne korespondencije tuženik se nije očitovao na dopis punomoćnika tužitelja od 25. kolovoza 2017. kojim ga ponovno poziva na otklanjanje nedostataka te nije otklonio nedostatke do dana podnošenja tužbe. Kod toga tužitelj ukazuje da je tužba pravodobna jer je podnesena unutar garantnog roka od 2 godine. Nadalje navodi da se tuženik pokušao naknadno, kada su podovi bili izvedeni, pozivati na neodgovarajuću podlogu (estrih) koju je izveo Kvarner Adria d.o.o. za građevinarstvo, no to pozivanje na navodne i eventualne greške u podlozi nije relevantno jer je izvođač građevinskih radova morao provjeriti podlogu i na eventualne nedostatke, ako su postojali, upozoriti naručitelja jer u protivnom odgovara za štetu sukladno članku 596. stavak 3. Zakona o obveznim odnosima. Tužitelj štoviše navodi da je tuženika prije izvođenja radova upozorio na to da pregleda estrih i da ga upozori ako postoje bilo kakve greške u estrihu koje bi mogle uzrokovati nedostatke u izvođenju radova od strane tuženika, na što je tuženik utvrdio da je estrih dobar i da neće biti problema u izvođenju radova.

1.2. Tužitelj nadalje navodi da je u postupku pred Općinskim sudom u Rijeci, Stalnom službom u Opatiji proveden postupak osiguranja dokaza po njegovom prijedlogu pod brojem R1-339/2017 u kojem je građevinski vještak Koncept inženjering d.o.o. izradio nalaz i mišljenje od 31. siječnja 2018. te utvrdio zatečeno stanje poda garaže i sljedeće nedostatke: površina poda se odvaja od podloge odnosno ljušti se ukupno na šest pozicija te je osim toga na dvije pozicije vidljiv izveden popravak oštećenja, dok je na jednoj poziciji vidljivo izvršeno ispitivanje poda (3 uzorka), debljina poda nije 2 do 3 mm kako je trebalo biti izvedeno prema ponudbenom troškovniku, a točna debljina može se utvrditi prilikom ispitivanja kvalitete poda, te se jednolična boja ne može održati djelomičnim sanacijama. Građevinski vještak iz tehničkih razloga nije mogao utvrditi ima li pod i druga potrebna, ugovorena i zajamčena svojstva kao niti kvalitetu izvedene podloge ispod postavljenih microtoping podova navodeći da to može utvrditi Institut IGH d.d. koji je stoga izradio Izvještaj s rezultatima ispitivanja vlačne čvrstoće cementnog estriha i čvrstoće prionjivosti podne obloge i cementnog estriha od 11. srpnja 2018. U tom izvještaju u bitnome je utvrđeno da je vlačna čvrstoća estriha manja od čvrstoće prionjivosti između premaza i estriha; estrih na dubini od -3 mm ima manju vlačnu čvrstoću od estriha na dubini većoj od -7 mm te se može smatrati da je najslabije mjesto u sustavu upravo površinski sloj estriha do dubine od 3 mm; u dobro izvedenom sustavu prilikom ispitivanja čvrstoće prionjivosti lom bi se trebao dogoditi u završnom sloju ili na kontaktnoj plohi, a ne u podlozi, osim ukoliko se lom

ne bi dogodio pri visokoj vlačnoj čvrstoći u bilo kojem od slojeva; debljina izvedenog premaza manja je od debljine 2 do 3 mm kako je navedeno u ponudi tuženika od 1. veljače 2017.

1.3. Zbog svega navedenog tužitelj navodi da postoje nedostaci u izvođenju radova od strane tuženika koji su utvrđeni u navedenim nalazima, a na koje je i tužitelj ukazivao tuženiku time da u postupku osiguranja dokaza nije bilo moguće utvrditi ima li pod i druga potrebna, ugovorena i zajamčena svojstva kao niti kvalitetu izvedene podloge odnosno estriha ispod postavljenih microtoping podova. Tužitelj u pogledu kvalitete izvedenog poda ukazuje na članak 592. ZOO i čl. 597. ZOO te smatra da je tuženik bio dužan, čak i u nedostatku točno ugovorenih parametara kvalitete poda, isti izvesti na način koji onemogućava nastajanje štete kakva je u konkretnom slučaju nastala. U pogledu kvalitete izvedenog estriha tužitelj ukazuje na članak 596. stavak 3. ZOO te navodi da ga tuženik nije upozorio na eventualne nedostatke u estrihu koji bi mogli utjecati na kvalitetu izvedenog djela zbog čega i odgovara za štetu koja je zbog toga nastala.

1.4. Stoga ovom tužbom tužitelj potražuje naknadu štete u visini troškova otklanjanja nedostataka u izvedenim radovima i to iznos od 90.000,00 kn sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od 17. srpnja 2017. do isplate.

2.1. U odgovoru na tužbu tuženik se u cijelosti protivi tužbi i tužbenom zahtjevu.

2.2. Navodi da je tužitelj usmenim putem obavijestio direktora tuženika Ninu Dulikravića o nedostacima tijekom druge polovice lipnja 2017., a tužba je podnesena više od 2 godine od učinjene obavijesti o nedostacima i time izvan prekluzivnog roka iz članka 606. ZOO.

2.3. Nespornom priznaje činjenicu da je tuženik u prvoj polovici 2017. izvodio radove na nekretnini tužitelja i to postavu završnog sloja poda garaže stambenog objekta. Međutim navodi da je sve radove izveo sukladno pravilima struke te da su određeni problemi, koji su uočeni na podu garaže, nastali zbog nekvalitetno pripremljenog i izvedenog betonskog estriha od strane Kvarner Adria d.o.o., a tuženik je postavljao samo završni sloj na betonski estrih. Kod toga tuženik navodi da realno nije bio u mogućnosti provjeravati svaki centimetar površine betonskog estriha, a na dijelovima na kojima jest provjeravao, kvaliteta estriha bila je zadovoljavajuća zbog čega smatra da ne može biti odgovoran za nedostatke u betonskom estrihu koji su utvrđeni u postupku osiguranja dokaza i koji su uzrokom ljuštenja poda u vidu odvajanja površine poda od podloge. Tuženiku nije bilo poznato i nije mu moglo biti poznato da betonski estrih na dijelovima svoje površine nema zadovoljavajuću kvalitetu te se od njega ne može očekivati da svaki put prije početka radova provede vještačenje i ispitivanje estriha kakvo je provedeno u postupku osiguranja dokaza, a pregledom i provjerom kakva je uobičajena i moguća prije početka radova tuženik nije mogao uočiti nedostatke u estrihu koji su utvrđeni provedenim ispitivanjima tijekom postupka osiguranja dokaza. Što se tiče debljine završnog sloja ističe kako je tijekom izvođenja moguće i tolerira se da debljina sloja nije na cijeloj površini jednaka jer je to nemoguće izvesti, no završni sloj poda je zadovoljavajućih svojstava i može se upotrebljavati te niti vještačenjem u postupku osiguranja dokaza nije utvrđeno da završni sloj ne zadovoljava potrebne uvjete kvalitete.

2.4. Tuženik ističe da, kada bi i postojali određeni nedostaci koje tuženik ne bi uklonio po pozivu tužitelja, tužitelj je sukladno članku 610. ZOO mogao postaviti novčani zahtjev prema tuženiku u visini troškova uklanjanja nedostataka, ali tek kada

je sam uklonio nedostatke, a ne i prije toga, dok u predmetnoj stvari tužitelj to nije učinio, a ovakvo tumačenje proizlazi iz odluke Vrhovnog suda RH broj Rev-472/90 od 14. listopada 1993.

2.5. Slijedom navedenog tuženik predlaže u cijelosti odbiti tužbeni zahtjev kao neosnovan.

3. U podnesku od 8. studenoga 2019. tužitelj se protivi tuženikovom prigovoru prekluzije. Navodi da je tuženik tek 17. srpnja 2017. sastavio i predao pisanu izjavu o izvedenim radovima i uvjetima održavanja građevine te se tek taj dan ima smatrati danom predaje izvedenih radova, a tužitelj nije mogao isticati nedostatke u izvedenim radovima prije njihovog dovršetka i predaje. Nadalje, što se tiče tuženikovog prigovora da tužitelj ima pravo postaviti tužbu na isplatu u visini stvarnog uklanjanja nedostataka, tužitelj ukazuje na članak 608. ZOO kao i na činjenicu da je tuženik odbio izvršiti uklanjanje nedostataka zbog čega je tužitelj imao pravo i na sniženje naknade ili na raskid ugovora te uvijek ima i pravo na naknadu štete. Budući da je tužitelj u cijelosti platio cijenu, nije mogao tražiti sniženje naknade, a ugovor nije raskinuo niti je to bio obvezan, imajući na umu da je cijenu platio i da je određeni dio radova izveden. Stoga mu je jedino preostalo pravo na naknadu štete koju potražuje ovom tužbom. Bilo bi potpuno nepravično i protivno načelima obveznog prava i pravne sigurnosti kada bi se u ovakvim situacijama od naručitelja radova zahtijevalo da prvo popravi stvar, a potom da zahtijeva isplatu te cijene popravka od izvođača radova. Tužitelj ističe da se naknada štete očituje i u umanjenju njegove imovine kao stvarna šteta jer je tužitelj tuženiku platio radove koje on nije izveo ili ih nije izveo sukladno pravilima struke. Tužitelj je vlasnik nekretnine čiji je dio (pod garaže) oštećen loše izvedenim radovima tuženika te je došlo do umanjenja vrijednosti nekretnine jer je pod sada estetski narušen i nefunkcionalan, a i opasan za druge stvari (automobile). Jedini način da se točno utvrdi visina štete jest utvrđenje vrijednosti sanacije pri čemu tužitelj ukazuje i na odredbu članka 1085. ZOO kao što ukazuje i na to da okolnosti slučaja ne opravdavaju uspostavljanje prijašnjeg stanja jer bi to značilo da tuženik mora ukloniti sve izvedene radove i vratiti nekretninu u prvobitno stanje i još isplatiti sve ono što mu je tužitelj isplatio na ime izvedenih radova koji su naknadno uklonjeni zbog krivnje tuženika, a što ne bi bilo povoljno za tuženika. U prilog svojih navoda tuženik se poziva na odluke sudske prakse (Vrhovnog suda RH broj Rev-1178/1997-2 i broj Rev-1504/1998-2).

4. Povodom tuženikovog prigovora mjesne nenadležnosti Općinskog suda u Rijeci, Stalne službe u Opatiji istaknutom u odgovoru na tužbu taj se sud rješenjem broj Pn-260/2019-8 od 10. siječnja 2020. oglasio mjesno nenadležnim te je po pravomoćnosti tog rješenja predmet ustupio ovome sudu kao mjesno nadležnom.

5. Nadalje, ovaj je sud rješenjem broj Pn-25/2020-2 od 3. srpnja 2020. prihvatio prijedlog tužitelja istaknut u podnesku od 7. studenoga 2019. za svrsishodnu delegaciju drugog stvarno nadležnog suda radi lakšeg, bržeg i ekonomičnijeg provođenja postupka pred sudom na čijem se području nalazi nekretnina te je spis dostavio Vrhovnom sudu RH na odlučivanje o svrsishodnoj delegaciji, međutim Vrhovni sud RH odbio je taj prijedlog rješenjem broj Gr1-333/20202- od 7. rujna 2020. te je postupak nastavljen pred ovim sudom.

6. Na pripremnom ročištu 14. listopada 2020. sud je zatražio od tužitelja da obrazloži navode tužbe da se jedan od materijalnih nedostataka odnosi i na činjenicu da pod nema i druga potrebna ugovorena i zajamčena svojstva te jesu li nedostaci u međuvremenu popravljeni, na što se tužitelj očitovao u podnesku od 22. listopada 2020. navodeći da i nadalje tvrdi kako se materijalni nedostaci sastoje i u tome što pod nema druga ugovorena i zajamčena svojstva kao i da nedostaci u međuvremenu nisu otklonjeni, a upitan na pripremnom ročištu 20. siječnja 2021. da obrazloži koja su to konkretno "i druga potrebna, ugovorena i zajamčena svojstva", tužitelj je naveo da prepušta vještaku da utvrdi u kojoj mjeri odnosno kako izvedeni radovi odstupaju od uobičajenih karakteristika takvih radova, a što se tiče nedostataka ugovorenih svojstava, isto se odnosi na ljuštenje površine poda od podloge, na neodgovarajuću debljinu poda te na nemogućnost održavanja jednolične izabrane boje.

7. U podnesku od 28. rujna 2022., nakon provedenog dopunskog građevinskog vještačenja te očevida na licu mjesta, tužitelj je tužbeni zahtjev uskladio s nalazom i mišljenjem vještaka potražujući nadalje iznos od 215.065,63 kn sa zakonskim zateznim kamatama tekućim od 17. srpnja 2017. do isplate (koji je zahtjev uredio podneskom od 1. lipnja 2026. s obzirom na promjenu valute tako da potražuje iznos od 28.544,11 EUR), a kojoj se preinaci tužbe tuženik usprotivio u podnesku od 5. listopada 2022. jer je ista učinjena nakon zaključenja prethodnog postupka. Budući da je time tužitelj povećao tužbeni zahtjev, u tom je smislu preinačio tužbu sukladno čl. 191. st. 1. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine" broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22, 155/23 i 146/25; dalje: ZPP), a unatoč protivljenju tuženika toj preinaci, sud je istu na temelju odredbe čl. 190. st. 2. i st. 3. ZPP dopustio te odlučio kao u izreci rješenja smatrajući da bi navedena preinaka bila svrsishodna za konačno rješenje odnosa među strankama te da je ista dopuštena i nakon zaključenja prethodnog postupka budući da se radi o usklađenju s nalazom i mišljenjem vještaka koje je vještačenje provedeno nakon zaključenja prethodnog postupka.

8.1. Valja reći da je tijekom postupka, i to nakon zaključenja prethodnog postupka, na ročištu za glavnu raspravu 15. travnja 2025. tuženik istaknuo da je prema njegovim saznanjima od nekoliko tjedana ranije, do kojih je došao iz novinskih članaka, predmetna garaža u svezi koje se potražuje naknada štete u ovom postupku izgorjela početkom veljače 2022., a koji je požar izazvan zbog baterije električnog bicikla te je tužitelj izjavljivao da će ostvariti punu naknadu štete, koju činjenicu tuženik smatra relevantnom za ovaj postupak. Naime, smatra da tužitelj ne može ostvariti dva puta istu naknadu štete za sanaciju poda jer ako je istu ostvario zbog požara u garaži protiv osobe koja je bila odgovorna za taj štetni događaj, onda ne može istu štetu potraživati i u ovom postupku, a to imajući u vidu i da tužitelj ne potražuje naknadu štetu na temelju nekih računa za trošak koji mu je već nastao zbog sanacije.

8.2. Na istom ročištu tužitelj ističe da navedeni događaj nikako nije odlučan za odluku u ovoj pravnoj stvari budući da je ovdje riječ o ugovornoj odgovornosti za štetu i činjenici da tuženik ugovorene radove nije izvršio sukladno pravilima struke i danoj i prihvaćenoj ponudi. Također je u podnesku od 2. svibnja 2025. tuženik potvrdio da se u veljači 2022. u njegovoj nekretnini u garaži dogodio požar, no ponavlja da činjenica je li se nakon podnošenja tužbe na istom objektu dogodila neka nova šteta ni na koji način ne utječe na odluku u ovoj pravnoj stvari niti to može tuženika osloboditi od

odgovornosti za štetu. Navodi i da mu nije naknađena niti šteta koja je uzrokovana događajem iz veljače 2022. kako po osnovi police osiguranja koja nije ni postojala, tako niti po nekom drugom osnovu, no niti to ne bi moglo utjecati na odgovornost tužitelja i njegovu obvezu na naknadu štete prouzročene izvođenjem radova s nedostacima, protivnim pravilima struke i prihvaćenoj ponudi. Navodi da je ovu tužbu podnio prije bilo kakve sanacije te garažu nije sanirao niti do požara u veljači 2022., a sanacija koja je izvršena nakon toga obuhvaćala je kompletnu sanaciju cijelog tog dijela kuće, a ne samo poda koji je postavljao tuženik. Jedini koji bi eventualno imao neko potraživanje po tom pitanju jest štetnik u slučaju požara iz veljače 2022. na način da traži umanjenje iznosa štete za iznos isplaćene naknade štete koju će tuženik biti dužan snositi, a nikako da bi se tuženik oslobodio odgovornosti za ranije prouzročenu štetu.

9. U dokaznom postupku sud je izvršio uvid u dokumentaciju u spisu, u spis Općinskog suda u Rijeci, Stalne službe u Opatiji broj R1-339/2017 te je pročitao nalaz i mišljenje građevinskog vještaka Koncept Inženjering j.d.o.o. iz tog predmeta, zamolbenim putem po Općinskom sudu u Rijeci, Stalnoj službi u Opatiji proveden je očevid na licu mjesta i dopunsko građevinsko vještačenje te je pročitan zapisnik o zamolbenom izvođenju očevida sastavljen po Općinskom sudu u Rijeci, Stalnoj službi u Opatiji broj Pom-173/2021 od 28. siječnja 2022. kao i nalaz i mišljenje građevinskog vještaka Koncept Inženjering j.d.o.o. od 10. kolovoza 2022., pročitano je očitovanje vještaka od 1. ožujka 2023. te dopuna nalaza i mišljenja od 17. travnja 2026., saslušan je svjedok Franc Cilenšek te parnične stranke kao i zakonska zastupnica građevinskog vještaka Koncept Inženjering j.d.o.o. – direktorica Suzana Badžek. Tijekom postupka tuženik je odustao od dokaznih prijedloga navedenih u odgovoru na tužbu da se od teleoperatera pribave podaci o telefonskim pozivima između tužitelja i tuženika kao i za saslušanje radnika tuženika, te je odustao i od prijedloga za provođenje dopune građevinskog vještačenja i očevid na licu mjesta na okolnost da je nakon požara pod u garaži saniran.

10. Na temelju ovako provedenog dokaznog postupka te nakon savjesne i brižljive ocjene svakog dokaza zasebno i svih dokaza zajedno, kao i na temelju rezultata cjelokupnog provedenog dokaznog postupka sukladno čl. 8. ZPP, sud je odlučio kao u izreci presude.

11. Predmet spora je tužiteljevo potraživanje naknade imovinske štete nastale tužitelju zbog nedostataka u postavljenom završnom sloju na podu garaže u stambenom objektu tužitelja u Opatiji koje radove tuženik nije izvršio sukladno ugovoru i pravilima struke.

12. Između stranaka nije sporno da su tužitelj kao naručitelj te tuženik kao izvođač radova ugovorili izvođenje završnog sloja na podu garaže tužitelja u stambenom objektu (nekretnini tužitelja) u Opatiji microtoping sustavom, a to sukladno ponudi tuženika od 1. veljače 2017. Budući da osim pisane ponude tuženika ne postoji i pisani prihvat te ponude od strane tužitelja, no nije sporno da je ta ponuda od strane tužitelja prihvaćena te je temeljem iste i sklopljen ugovor o izvođenju ovih radova (što proizlazi i iz iskaza parničnih stranaka), sud utvrđuje da između stranaka nije sklopljen pisani ugovor, zbog čega se u konkretnom slučaju ne može raditi o ugovoru o građenju

za koji je odredbom čl. 620. st. 2. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine" broj 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, koje su odredbe bile na snazi u vrijeme sklapanja predmetnog ugovora, dalje: ZOO) propisan pisani oblik, već su za konkretan ugovorni odnos relevantne odredbe ugovora o djelu iz čl. 590. do 619. ZOO.

13.1. Prema članku 590. ZOO ugovorom o djelu izvođač se obvezuje obaviti određeni posao, a naručitelj se obvezuje platiti mu za to naknadu.

13.2. Sukladno članku 597. stavak 1. ZOO izvođač je dužan izvršiti djelo kako je ugovoreno i po pravilima struke. Odredbom članka 596. stavak 3. ZOO propisano je da je izvođač dužan upozoriti naručitelja na okolnosti za koje je znao ili je morao znati koje mogu biti značajne za naručeno djelo, inače će odgovarati za štetu.

13.3. Prema čl. 604. st. 1. ZOO naručitelj je dužan pregledati izvršeno djelo čim je to po redovitom tijeku stvari moguće i o nađenim nedostacima bez odgađanja obavijestiti izvođača, a sukladno čl. 605. st. 1. ZOO ako se kasnije pokaže neki nedostatak koji se nije mogao otkriti uobičajenim pregledom, naručitelj se ipak može pozvati na njega pod uvjetom da o njemu obavijesti izvođača što prije, a najkasnije u roku od mjesec dana od njegova otkrivanja, a sukladno st. 2. naručitelj se više ne može pozvati na nedostatke istekom dviju godina od primitka obavljenog posla. Nadalje, prema čl. 606. st. 1. ZOO naručitelj koji je izvođača na vrijeme obavijestio o nedostacima izvršenog djela gubi svoja prava nakon isteka dvije godine od učinjene obavijesti, osim ako je izvođačevom prijevarom bio spriječen da ih ostvaruje.

14. Slijedom navedenog valjalo je najprije utvrditi je li tužitelj pravodobno podnio predmetnu tužbu s obzirom na tuženikov prigovor prekluzije istaknut u odgovoru na tužbu.

15. Iako u odgovoru na tužbu tuženik navodi da su radovi izvođeni u prvoj polovici 2017. te da ga je tužitelj obavijestio o nedostacima tijekom druge polovice lipnja 2017., sam zakonski zastupnik tuženika prilikom saslušanja iskazuje da su se radovi izvodili otprilike krajem lipnja 2017. što zna i po činjenici da je tužitelj platio avans za materijal koji je tuženik potom kupio od dobavljača iz Italije, a na tuženikovom računu vidi se da je taj avans plaćen 9. lipnja 2017. tako da su radovi bili izvođeni negdje krajem lipnja. Nadalje iskazuje da je tuženik, nakon što je posao obavljen, na inzistiranje tužitelja kako bi mu platio posao dao pisanu izjavu o izvedenim radovima od 17. srpnja 2017., a otprilike 2-3 tjedna od izvedenih radova tužitelj se prvi puta javio s reklamacijom za što zakonski zastupnik tuženika misli da je bilo nakon što je tuženik dao izjavu o izvedenim radovima. Prema tome iz samog iskaza zakonskog zastupnika tuženika proizlazi zaključak da, ukoliko su radovi bili izvođeni krajem lipnja 2017., a tuženik je dao prvu reklamaciju 2-3 tjedna nakon toga, nije osnovan tuženikov prigovor prekluzije odnosno da je tužba, koja je poslana sudu preporučenom poštom 28. lipnja 2019., podnesena unutar roka od dvije godine od učinjene obavijesti o nedostacima.

16. U odgovoru na tužbu tuženik se protivi tužbenom zahtjevu radi naknade štete navodeći da je tužitelj mogao postaviti novčani zahtjev prema tuženiku u visini troškova uklanjanja nedostataka tek ako je sam te nedostatke uklonio. Kod toga se ističe da iz tužiteljevog podneska od 2. svibnja 2025. nedvojbeno proizlazi da tužitelj garažu, pa tako ni nedostatke na podu garaže uslijed izvedenih radova na završnom sloju nije sanirao, već je to učinio nakon požara iz veljače 2022.

17.1. Prema odredbi članka 608. stavak 1. ZOO naručitelj koji je uredno obavijestio izvođača da obavljeno djelo ima neki nedostatak može zahtijevati od njega da nedostatak otkloni i za to mu odrediti primjeren rok, ali sukladno stavku 2. on ima pravo i na naknadu štete koju trpi zbog toga. Odredbom čl. 610. st. 1. ZOO propisano je da kad obavljeni posao ima nedostatak zbog kojega djelo nije neuporabljivo, odnosno kad posao nije obavljen u suprotnosti s izričitim uvjetima ugovora, naručitelj je dužan dopustiti izvođaču da nedostatak otkloni te mu može za to odrediti primjeren rok (st. 2.). Prema daljnjoj odredbi čl. 610. st. 3. ZOO ako izvođač ne otkloni nedostatak do isteka tog roka, naručitelj može, po svom izboru, otkloniti nedostatak na račun izvođača ili sniziti naknadu ili raskinuti ugovor, a sukladno st. 5. istog članka u svakom slučaju naručitelj ima pravo i na naknadu štete.

17.2. Kod toga se ističe da se u konkretnom slučaju, s obzirom na činjenicu da su stranke u ugovornom odnosu (temeljem ugovora o djelu), valja primijeniti odredbe o ugovornoj odgovornosti za štetu i popravljanju te štete (čl. 342. do 349. ZOO). Tako je prema čl. 342. st. 1. ZOO vjerovnik u obveznom odnosu ovlašten od dužnika zahtijevati ispunjenje obveze, a dužnik je dužan ispuniti je savjesno u svemu kako ona glasi, a prema st. 2. kad dužnik ne ispuni obvezu ili zakasni s njezinim ispunjenjem, vjerovnik ima pravo zahtijevati i popravljanje štete koju je zbog toga pretrpio. Radi se, dakle, o općem pravilu koje se primjenjuje uvijek kada dužnik ne ispuni obvezu ili zakasni s njezinim ispunjenjem, a koje je za ugovor o djelu izraženo i u čl. 608. st. 2. i čl. 610. st. 5. ZOO. Prema čl. 349. ZOO ako odredbama ovoga odsjeka nije drukčije propisano, na naknadu ove štete na odgovarajući se način primjenjuju odredbe ovoga zakona o naknadi izvanugovorne štete. Slijedom navedenog, primjenjuje se i odredba čl. 1085. ZOO o popravljanju imovinske štete koja propisuje da je odgovorna osoba dužna uspostaviti stanje koje je bilo prije nego što je šteta nastala (st. 1.), a ako uspostava prijašnjeg stanja ne otklanja štetu potpuno, odgovorna osoba dužna je za ostatak štete dati naknadu u novcu (st. 2.), no kad uspostava prijašnjeg stanja nije moguća, odgovorna je osoba dužna isplatiti oštećeniku odgovarajući iznos novca na ime naknade štete (st. 3.), te će se naknada u novcu dosuditi oštećeniku ako on to zahtijeva, a okolnosti danog slučaja ne opravdavaju uspostavu prijašnjeg stanja. Prema navedenoj odredbi članka 1085. ZOO popravljanje štete moguće je, dakle, uspostavljanjem prijašnjeg stanja ili novčanom naknadom. Pri tome se kao jedan od oblika uspostavljanja prijašnjeg stanja odnosno naturalne restitucije pojavljuje popravljanje oštećene stvari. Novčanom naknadom uklanjaju se, pak, štetne posljedice tako da se oštećenoj osobi isplati novčani iznos kojom se vrijednost njegove imovine vraća u stanje koje je postojalo prije štetne radnje. Imajući u vidu ovu zakonsku odredbu osnovno je pravilo da se šteta popravlja uspostavom prijašnjeg stanja, no moguća je i naknada u novcu tako da sud oštećeniku dosudi naknadu u iznosu koji je potreban da se oštećenikova materijalna situacija dovede u ono stanje u kojem bi se nalazila da nije bilo štetne radnje. Ako je riječ o stvari koju oštećenik nije popravio, sud će oštećeniku dosuditi iznos novca koji je potreban za popravak stvari i na taj se način oštećenikova materijalna situacija dovodi u ono stanje u kojem je bila prije štetne radnje te se u tom slučaju iznos naknade štete u smislu članka 1089. stavak 2. ZOO određuje prema cijenama u vrijeme donošenja sudske odluke (koje je stajalište zauzeto u odluci Vrhovnog suda RH broj Rev-561/06 od 28. veljače 2007.). Slijedom navedenog sud je ocijenio da nisu osnovani navodi tuženika da tužitelj može postavljati novčani zahtjev prema tuženiku u visini troškova uklanjanja nedostataka tek kada je

sam uklonio te nedostatke jer sukladno ovdje navedenom tužitelj kao oštećenik ima pravo i na novčanu naknadu u smislu odredbe članka 1085. stavak 4. ZOO. Naime, sud smatra osnovanim ovakav njegov zahtjev usmjeren na popravljanje štete novčanom naknadom, a ne uspostavom prijašnjeg stanja od strane odgovorne osobe odnosno tuženika, budući da je takvo popravljanje štete tužitelj već tražio od tuženika prije pokretanja ovog postupka, a što tuženik nedvojbeno nije izvršio odnosno bezuspješno je pokušao to učiniti. Osim toga tužitelj je naknadno izvršio sanaciju cijelog tog dijela građevine koji je oštećen u požaru iz veljače 2022., a što uključuje i sanaciju poda garaže, pa uspostava prijašnjeg stanja tim više niti nije moguća kao oblik popravljanja predmetne ugovorne štete.

17.3. Pri tome valja reći i da sud smatra neosnovanima tuženikove navode o tome kako tužitelj ne može od njega potraživati naknadu štete zbog spomenute izvršene sanacije ako je naknadu štete ostvario zbog požara u garaži od osobe odgovorne za taj štetni događaj, a to budući da se radi o dva različita štetna događaja i osnova za naknadu štete od različitih odgovornih osoba pri čemu ovaj kasniji štetni događaj kao ni eventualna naknada štete po osnovi kasnijeg štetnog događaja ne isključuje odgovornost tuženika za ovdje predmetnu štetu, kod čega se ističe da niti nema nikakvih dokaza da je tužitelj takvu naknadu štete i ostvario, a po njegovim tvrdnjama to niti nije učinio.

18. Tužitelj kao nedostatke u izvedenom završnom sloju poda navodi: ljuštenje površine poda od podloge, debljinu poda manju od 2-3 mm i nemogućnost održavanja jednoličnosti izabrane boje. Valja reći da je tužitelj u tužbi naveo i da pod nema i druga potrebna, ugovorena i zajamčena svojstva, no nakon što je na pripremnom ročištu od suda upozoren da je potrebno precizirati taj navod odnosno točno navesti o kojim se to svojstvima radi, tužitelj je naveo da prepušta vještaku da utvrdi u kojoj mjeri odnosno kako izvedeni radovi odstupaju od uobičajenih karakteristika takvih radova te je samo ponovio prethodno navedena tri nedostatka, a nije precizirao koja su to "druga potrebna, ugovorena i zajamčena svojstva" koja pod nema, zbog čega sud utvrđuje da se u tom dijelu radi o paušalnim i nedovoljno određenim navodima. Naime, prema članku 7. stavak 1. ZPP stranke su dužne iznijeti činjenice na kojima temelje svoje zahtjeve te je i prema članku 186. stavak 1. ZPP tužitelj dužan navesti određeni zahtjev i činjenice na kojima temelji taj zahtjev kako bi se o njemu moglo raspravljati i odlučivati. Stoga je u konkretnom slučaju valjalo raspravljati samo o ovim nedostacima koje je tužitelj sasvim jasno i konkretno istaknuo, dakle o odvajanju površine poda od podloge, o nedovoljnoj debljini poda i o nemogućnosti održanja jednoličnosti izabrane boje.

19. Iz sadržaja odgovora na tužbu proizlazi da tuženik osporava svoju odgovornost za štetu odnosno osporava da bi radove izveo suprotno pravilima struke navodeći da su problemi koji su uočeni na podu garaže nastali zbog nekvalitetno izvedenog betonskog estriha od strane treće osobe na kojem je tuženik samo postavljao završni sloj te da tuženik realno nije bio u mogućnosti provjeravati svaki centimetar površine betonskog estriha na način kako je to vještačenjem utvrđeno u postupku osiguranja dokaza, a da je na dijelovima na kojima je provjeravao kvaliteta estriha bila zadovoljavajuća.

20.1. U svom nalazu od 31. siječnja 2018. građevinski vještak Koncept inženjering j.d.o.o. daje opis zatečenog stanja poda prilikom očevida izvršenog 1. prosinca 2017. (u postupku radi osiguranja dokaza vođenom kod Općinskog suda u Rijeci, Stalne službe u Opatiji pod brojem R1-339/2017) navodeći da je na tom očevidu uočeno ukupno šest pozicija oštećenja završnog sloja poda gdje je došlo do odvajanja završnog sloja od podloge – estriha, na dvije pozicije vidljiv je izveden popravak oštećenja, dok je na jednoj poziciji vidljivo izvršeno ispitivanje podloge (tri uzorka). Nadalje se navodi da je na pozicijama 1 i 2 označenim u nalazu predlagatelj već samoinicijativno, po svojim navodima, pokušao popraviti završni sloj, a pored pozicija 5 i 6 tuženik je izveo popravak završnog sloja te je vidljiva razlika u boji u odnosu na preostalu boju poda te je iz već izvršenih sanacija na dvije pozicije vidljivo da nije moguće postići jednoličnost boje završnog sloja poda, kao i da je, po svojim navodima na očevidu, tuženik izveo probno ispitivanje poda na tri pozicije. Također se navodi da debljina završnog sloja na svim mjestima oštećenja nije 2 do 3 mm kako je trebalo biti prema ponudbenom troškovniku, a točna debljina može se utvrditi prilikom ispitivanja kvalitete poda. Vještak navodi i da se završni sloj na mjestima utvrđenih oštećenja može i dalje odljuštiti rukom te da vizualnim opažanjem na pozicijama oštećenja završnog sloja nije vidljivo pucanje i / ili odvajanje površine podloge – estriha. Nadalje se navodi da u spisu nema dostupne dokumentacije iz koje bi se moglo utvrditi koja su projektirana svojstva poda predviđena projektom, nisu dostupne izjave o svojstvima niti tehnički listovi za ugrađene materijale niti je samo vizualnim opažanjem moguće potvrditi ili negirati ima li pod potrebna ugovorena svojstva, već je za to potrebno izvršiti ispitivanje kvalitete poda i nakon toga usporediti s projektiranim svojstvima i tehničkim karakteristikama ugrađenih materijala radi utvrđenja kvalitete izvedenih radovima i utvrđivanja ima li pod potrebna ugovorena svojstva. Ujedno će se tada moći odgovoriti i na pitanje o kvaliteti izvedene podloge – estriha.

20.2. U istom postupku broj R1-339/2017 provedena je i dopuna osiguranja dokaza po vještaku Institut IGH d.d. Rijeka koji je sukladno prednje navedenom mišljenju građevinskog vještaka izradio Izvještaj s rezultatima ispitivanja vlačne čvrstoće, cementnog estriha i čvrstoće prionjivosti podne obloge i cementnog estriha od 11. srpnja 2018.

20.3. Slijedom navedenog, u ovom je postupku po prijedlogu tužitelja provedena i dopuna građevinskog vještačenja i ponovni očevid na licu mjesta (zamolbenim putem po Općinskom sudu u Rijeci, Stalne službe u Opatiji), na okolnosti kako je to navedeno u rješenju broj Pn-25/2020-17 od 18. lipnja 2021., a to su nedostaci u predmetnoj garaži koji nisu mogli biti utvrđeni u postupku osiguranja dokaza broj R1-339/2017, a to uvažavajući Izvještaj Instituta IGH d.d., zatim jesu li nedostaci navedeni u tužbi nastali kao posljedica neizvršavanja posla tuženika suprotno pravilima struke te suprotno ugovoru ili je njihov uzrok nekvalitetno izvedena glazura tj. estrih, je li tuženik prije izvođenja svojih radova morao odnosno mogao znati za takve nedostatke estriha ukoliko su oni uzrok pojave nedostataka te je li ih u tom slučaju mogao ukloniti na način da ne dođe do pojave predmetnih nedostataka te na koji se način predmetni nedostaci mogu sanirati i koji je iznos sanacije odnosno visina štete. Tako u svom nalazu i mišljenju od 10. kolovoza 2022. građevinski vještak Koncept Inženjering j.d.o.o., imajući u vidu svu dokumentaciju u spisu pa tako i prednje spomenuti Izvještaj Instituta IGH d.d., navodi da je na ponovnom očevidu na licu mjesta održanom 28. siječnja 2022. na podu garaže utvrđeno ukupno 26 pozicija s oštećenjem završnog sloja poda na način da je došlo do odvajanja završnog sloja od podloge – estriha. Nadalje navodi

da je, sukladno izvještaju Instituta IGH d.d., najslabije mjesto u ispitivanom podu površinski sloj estriha do dubine od 3 mm te da je debljina izvedenog premaza manja od debljine 2 do 3 mm kako je navedeno u predmetnoj ponudi od 1. veljače 2017. i da ista iznosi na mjestu ispitivanja do 1 mm. Što se tiče postavljenog pitanja uzroka nedostataka vještak u odnosu na ljuštenje podloge navodi da je nadvojbeno da izvedeni pod uz stvarni režim korištenja (garažni prostor) ne zadovoljava izvedbenom kvalitetom s obzirom na to da su oštećenja plohe na dan očevida 28. siječnja 2022. većeg obujma nego prilikom očevida u postupku osiguranja dokaza 2017. Prema rezultatima Izvještaja Instituta IGH d.d. najslabije mjesto u ispitivanom podu je površinski sloj estriha do dubine od 3 mm te bi se u dobro izvedenom sustavu prilikom ispitivanja čvrstoće prionjivosti lom trebao dogoditi u završnom sloju ili na kontaktnoj plohi, a ne u podlozi, osim ukoliko se lom ne bi dogodio u visokoj vlačnoj čvrstoći u bilo kojem od slojeva. Vještak ponavlja, kao i u ranijem nalazu da, s obzirom na nedostupnost projektne i ugovorne dokumentacije te ostale dokumentacije koja je obvezna na gradilištu, nije u mogućnosti utvrditi je li izvedena podloga zadovoljila projektirane uvjete tj. jesu li radovi izvedeni suprotno pravilima struke niti je li nekvalitetno izveden estrih, a iz istog razloga ne može se utvrditi ima li pod i "druga potrebna, ugovorena i zajamčena svojstva" pri čemu vještak pod "potrebna i zajamčena svojstva" iščitava projektirana svojstva. Što se tiče debljine poda, navodi da ista prema rezultatima Izvještaja Instituta IGH d.d. na mjestu ispitivanja iznosi do 1 mm, što je manje od debljine izvođenja sloja od 2 do 3 mm navedene u ponudi od 1. veljače 2017. U odnosu na nedostatak koji se tiče nemogućnosti održavanja jednoličnе izabrane boje, ukoliko se ovaj opis nedostatka odnosi na pozicije na kojima su izvršene djelomične sanacije drugim materijalima, vještak ističe da se jednoličnost niti ne može postići budući da se radi o završnom sloju koji se nanosi na cijelu plohu u cjelini bez prekida nanošenja te svako zadiranje u završni sloj rezultira neujednačenošću plohe/boje. Vještak navodi da je tuženik mogao biti upoznat s kvalitetom podloge ukoliko su prethodno izvedeni radovi popraćeni adekvatnom dokumentacijom (atesti ugrađenih materijala, ispitivanja podloge, upis nadzornog inženjera i sl.), no o tome vještak nema saznanja te navodi da bi tuženik, da je bio upoznat s nedostacima u podlozi, najvjerojatnije odbio izvoditi završni sloj, no temeljem dostupne dokumentacije pretpostavlja da se tuženik oslonio samo na osobno vizualno opažanje stanja i kvalitete podloge na koju je trebao izvesti završni sloj bez prethodnog ispitivanja kvalitete istog. Po mišljenju vještaka za kvalitetnu izvedbu sanacije poda prethodno treba izraditi projekt sanacije koji će obuhvatiti obim i način sanacije te definirati projektirana svojstva podloge i završnog sloja za stvarni način/namjenu korištenja prostora kao garaže, te bi sanacija po mišljenju vještaka trebala uključivati potpuno uklanjanje postojećeg estriha i završnog sloja te izradu novog poda, a koji bi trošak, prema troškovniku koji vještak daje po stavkama, iznosi 215.065,63 kn (uključen PDV).

20.4. Na dopunski nalaz i mišljenje vještaka tužitelj se očitovao podneskom od 28. rujna 2022. navodeći da vještak u načelu potvrđuje nedostatke na izvedenoj podlozi koje je tužitelj opisao u tužbi te se s istima slaže, a ne slaže se s navodom vještaka o tome da bi tuženik najvjerojatnije odbio izvoditi završni sloj da je bio upoznat s nedostacima te da vještak pretpostavlja da se tuženik oslonio samo na osobno vizualno opažanje bez prethodnog ispitivanja kvalitete podloge. Naime, tužitelj navodi da je tuženik bio svjestan i upoznat sa stanjem estriha te je unatoč tome, i na izričit upit tužitelja je li prije izvođenja radova tuženika potrebno nešto dodatno izvesti, izričito odgovorio da ne treba pri čemu citira dijelove iskaza svjedoka Franca Cilenšeka,

tužitelja i zakonskog zastupnika tuženika koji na to ukazuju. Tužitelj osim toga ukazuje i da je tuženik raspolagao instrumentom sklerometar, no da ga, unatoč vidljivim oštećenjima podloge, suprotno pravilima struke i dužnoj pažnji dobrog stručnjaka nije upotrijebio na nekoliko nasumično odabranih nasumičnih mjesta radi provjere, a niti ne oštećenim mjestima prije početka izvođenja radova.

20.5. U podnesku od 5. listopada 2022. tuženik smatra da upravo rezultati izvještaja IGH d.d. o najslabijem mjestu u ispitivanom podu ukazuju kako je problem bio u izradi betonskog estriha od strane treće osobe, a za što tuženik ne može biti odgovoran ponavljajući navode iz odgovora na tužbu, ukazujući u bitnome da realno nije mogao provjeravati svaki centimetar površine estriha niti provoditi vještačenje kao u postupku osiguranja dokaza, a na dijelovima gdje je provjeravao, kvaliteta je bila zadovoljavajuća. Ponavlja i navode odgovora na tužbu koji se tiču debljine završnog sloja. Ukazuje da je vještak utvrdio kako, s obzirom na nedostatak dokumentacije što je propust tužitelja kao investitora, ne može utvrditi zadovoljava li izvedena podloga projektirane uvjete tj. jesu li radovi izvedeni suprotno pravilima struke, a teret dokaza navedenih okolnosti je na tužitelju.

20.6. U očitovanju na podneske tužitelja i tuženika od 1. ožujka 2023. vještak u bitnome navodi da je tužitelj izvukao vještakove navode iz konteksta te u odnosu na navode oba podneska ponovo ukazuje na činjenicu da je vještak svoje zaključke dao temeljem dostupne dokumentacije odnosno nedostatka potrebne dokumentacije.

20.7. Saslušana na glavnoj raspravi 15. travnja 2025. zakonska zastupnica vještaka – direktorica Suzana Badžek navela je da je radila nalaz u ovom postupku kao i u postupku osiguranja dokaza te je prvi puta bila na očevidu u predmetu osiguranja dokaza 2017., kada je utvrdila oštećenja odnosno ljuštenje površine poda koja je prikazala u svom nalazu u osiguranju dokaza, a ponovo je bila na dodatnom očevidu 2022. kada se situacija rapidno pogoršala te je utvrdila i dodatna oštećenja površine poda u vidu ljuštenja koja je prikazala u svom dodatnom nalazu. Situacija je, dakle, takva da se ljuštenje poda nastavilo te će se vjerojatno i dalje nastaviti, a s obzirom na kvalitetu izvedenih radova jedino je moguće rješenje odnosno sanacija na način da se izvedu radovi prema procjembenom troškovniku iz njezinog posljednjeg nalaza i mišljenja, dakle da se u potpunosti ukloni postojeća podloga i završni sloj i izvede novo. Kao uzrok ljuštenja površine poda navodi samo korištenje garaže, no ističe da nije imala potrebnu dokumentaciju da točno utvrdi koji je uzrok ljuštenja u pogledu završnog sloja microtoping ili cementnog estriha, zbog čega je i zatražila ispitivanja od strane IGH, a koje je ispitivanje pokazalo da se točka loma javlja na dubini do 3mm od gornje ravnine estriha kao i da debljina završnog sloja microtoping prilikom tog ispitivanja nije 2 do 3 mm, već da je na nekim pozicijama i tanje od 1 mm. Zato je njezino mišljenje da je uzrok ljuštenja poda i jedno i drugo, i u završnom sloju microtoping i u estrihu. Naime, prilikom očevida utvrdila je da je većina pozicija na kojima je evidentno ljuštenje završnog sloja microtopinga bez vidljivog oštećenja estriha, već je odljušten samo taj završni sloj, a nije došlo do odvajanja estriha. Vještakinja dalje navodi da je u ovim slučajevima gdje je odljušten samo završni sloj microtoping po njezinom mišljenju problem u vezi između estriha i završnog sloja. Što se tiče Izvješća IGH u kojem stoji kako je prilikom ispitivanja gotovo u pravilu dolazilo do loma u površinskom sloju estriha, a ne na kontaktnoj plohi premaz estrih, a niti u samom premazu te da je IGH ispitivanjem utvrdio da je najslabije mjesto u sustavu upravo površinskih sloj estriha do dubine 3 mm, vještakinja navodi da je IGH vršio ispitivanje na dvije pozicije i na te dvije pozicije je izveo dva ispitivanja po poziciji te oni

i sami kažu da u pravilu dolazi do loma u površinskom sloju estriha, što znači da ne dolazi na svakoj točki. Navedeno je i ona iskazala, dakle na većini pozicija je podignut završni sloj, a na preostalom dijelu je bio podignut završni sloj estriha. Kod ovakvih ispitivanja sve ovisi o poziciji gdje se uzima uzorak, ali i na njihovim pozicijama ispitivanja nije na svakoj točki došlo do loma gornjeg sloja estriha. Na pitanje da li onda i o tome na kojoj se točki ispitivanje vrši ovisi i utvrđena debljina gornjeg premaza za koju tvrdi da nije bila u ugovorenoj debljini i da li je to utvrđivala na cijeloj površini, odgovorila je da je IGH utvrdio na dvije površine koje se razlikuju od površina na kojima je ona na očevidu jednostavno rukom otkinula taj završni sloj i mogla utvrditi da debljina nije 2 do 3 mm. Debljinu završnog sloja utvrdila je na jedinim mogućim pozicijama, a to je na pozicijama nastalih oštećenja tako da za preostali dio garaže nije bila u mogućnosti utvrđivati debljinu niti može tvrditi je li moguće da je na tom preostalom dijelu završni sloj izveden u ugovorenoj debljini. Debljinu završnog sloja utvrdila je na svim pozicijama oštećenja koja je utvrdila prilikom dodatnog očevida, dakle na 26 pozicija. Na pitanje je li tuženik kao izvođač radova microtoping sustavom sukladno pravilima struke prije no što je pristupio tim radovima trebao provjeriti kvalitetu podloge tj. estriha i na koji način odgovorila je da je prije izvođenja radova izvođač prema kazivanju na očevidu sam izvršio probu podloge na tri pozicije, a prije izvođenja svojih dijelova radova trebao je utvrditi kvalitetu podloge na koju nanosi završni sloj sukladno pravilima struke, bilo da je to učinio iz projektne dokumentacije ili druge dokumentacije na gradilištu ili vlastitim ispitivanjem kvalitete podloge. U dokumentaciji u spisu ne postoje podaci o izvedenoj podlozi niti o ispitivanjima iste niti ima evidentiranih izjava izvođača da podloga ne odgovara za izvođenje završnog sloja, a koji bi bili ovjereni npr. u građevinskom dnevniku. U konkretnom slučaju, s obzirom na to da nema dokumentacije temeljem koje bi izvođač radova utvrdio da kvaliteta podloge zadovoljava, bilo je moguće da vlastitim ispitivanjem utvrdi kvalitetu podloge što je i učinio na tri pozicije, pri čemu je sam na očevidu izjavio da je vlastitim uređajem Pull Off metodom (sklerometar koji spominje tuženik) utvrdio stanje podloge. Na pitanje je li navedeni način na koji je tuženik utvrdio kvalitetu podloge u konkretnom slučaju sukladan pravilima struke odgovorila je da je to jedna od stvari koju je mogao u konkretnom slučaju učiniti, a isto tako mogao je primjerice uzeti uzorak podloge te je odnijeti na ispitivanje ili angažirati IGH za ispitivanje na licu mjesta. Metoda ispitivanja koju je po svojim navodima izabrao tuženik jest po pravilima struke, no u konkretnoj situaciji kada je već prije izvođenja njegovih radova bila vidljiva pohabanost podloge i neravnine, ta metoda nije bila dostatna, kao što se kasnije to i pokazalo. Na navode tuženika kako on ne može provjeravati cijelu podlogu cm po cm, odgovorila je da je to točno, ali je trebao uzeti odgovarajući broj uzoraka te se može složiti s tvrdnjom tužitelja da je tuženik trebao provjeriti kvalitetu podloge na nekoliko nasumično odabranih neoštećenih mjesta. Ne može precizirati točan broj uzoraka, ali taj bi broj svakako bio veći od tri koliko je tuženik izveo i svakako bi bio na pozicijama gdje se očekuju najveća opterećenja prilikom korištenja garaže, a to bi bile pozicije na kojima vozilo prolazi, znači opterećuje svojom težinom, i pozicije na kojima se vozila u garaži okreću da bi se parkirala na parkirno mjesto jer se ispitivanja uvijek vrše na pozicijama najvećih opterećenja ako ne postoji preciziran plan kroz projektnu dokumentaciju ispitivanja podloge, te je tuženik mogao, s obzirom na tlocrt garaže, jasno zaključiti kuda bi se vozila kretala da se parkiraju odnosno mogao je procijeniti pozicije najvećih opterećenja. U procjeni troškova sanacije navela je da treba zamijeniti cijeli postojeći estrih iz razloga što je troškovnik iz nalaza procjena količina budući da ispitivanje stanja

estriha nije izvršeno na cijeloj površini, a da bi se samo djelomičnim uklanjanjem postojećeg estriha moguće teško sanirao postojeći pod te je iz potrebe da se procijeni radove na način da oni nakon sanacije budu izvedeni kvalitetno predložena sanacija na način da se ukloni postojeći estrih. Na pitanje da li bi bilo potrebe da se cijeli estrih uklanja u slučaju da s estrihom nema problema, odgovorila je da u tom slučaju ne bi bilo potrebe da se uklanja cijeli estrih, već samo završni sloj i daljnje radnje koje su nužne da se u skladu s tehnologijom tog završnog sloja izvede taj završni sloj.

20.8. Po prijedlogu tužitelja provedena je i dopuna nalaza i mišljenja na način da vještak izrazi samo troškove radova potrebnih za sanaciju odnosno uklanjanje i postavljanje samo završnog sloja microtopinga (bez uklanjanja estriha) sukladno danoj ponudi pa je tako u dopuni nalaza i mišljenja od 17. travnja 2026. vještak sukladno pribavljenim ponudama za završni sloj s materijalima prikladnim za garažne podove procijenio troškove radova potrebnih za sanaciju odnosno uklanjanje i postavljanje samo završnog sloja microtopinga (bez uklanjanja estriha) u iznosu od 20.295,00 EUR (kao aritmetičku sredinu vrijednosti prikupljenih ponuda). Na ovu dopunu nalaza i mišljenja niti jedna od stranaka nije stavila nikakve primjedbe.

20.9. Nalaz i mišljenje građevinskog vještaka i sve njegove dopune sud prihvaća kao nalaz i mišljenje stručne i nepristrane osobe, koji je valjano i logički obrazložen, utemeljen na dokumentaciji u spisu, te je i valjano usmeno obrazložen.

21.1. Iz nalaza i mišljenja građevinskog vještaka proizlazi, dakle, da vještak potvrđuje postojanje nedostataka navedenih u tužbi koji se tiču odvajanja površine poda od podloge, nedovoljne debljine poda (manje od ugovorenih 2-3 mm) te nemogućnost održanja jednolične izabrane boje, dok vještak nije mogao utvrditi da pod nema i druga potrebna, ugovorena i zajamčena svojstva zbog nedostatka potrebne dokumentacije, no pri tome se ponovo ukazuje na dio obrazloženja kako su u tom smislu i sami navodi tužbe paušalni i nedostatni za raspravljanje i odlučivanje.

21.2. Što se tiče prigovora tuženika da on nije odgovoran za te nedostatke jer se njihov uzrok nalazi u nekvalitetno izvedenoj podlozi (betonskom estrihu), iz usmenog obrazloženja nalaza i mišljenja vještakinje proizlazi kako je uzrok odvajanja površine poda od podloge i jedno i drugo, dakle da se uzrok nalazi kako u microtoping sloju, tako i u estrihu, odnosno kako navodi vještakinja, problem je u vezi između estriha i završnoj sloja, a posebno se ukazuje na dio iskaza vještakinje da je u svoj troškovnik sanacije uključila zamjenu cijelog postojećeg estriha jer se bez toga ne bi mogla izvršiti kvalitetna sanacija te da ne bi bilo potrebe da se uklanja cijeli estrih u slučaju da s estrihom nema problema, već bi se tada uklanjao samo završni sloj i poduzimale radnje radi izvedbe završnog sloja. Slijedom navedenog, sud ocjenjuje ovakve navode tuženika o stanju podloge kao uzroku nedostataka koji su nastali na podu samo djelomično osnovanim, a djelomično utvrđuje i odgovornost tuženika za pojavu nedostataka u izvedenom završnom sloju.

21.3. Naime, što se tiče prigovora tuženika da on nije bio u mogućnosti ispitivati centimetar po centimetar podloge (betonskog estriha), a da je podloga bila zadovoljavajuća na dijelovima na kojima je provjeravao te da nije realno očekivati niti da prije početka radova provodi vještačenje kao što je provedeno u postupku osiguranja dokaza, valja ukazati da u svom iskazu zakonski zastupnik tuženika navodi da je prvi puta došao kod tužitelja kada su počeli radovi te je zatekao dosta loše stanje glazure tj. estriha jer površina nije bila svugdje jednakog nivoa te je bila pohabana (o čemu su iskazivali i svjedok Franc Cilenšek te tužitelj), no da su ti nedostaci podloge

sanirani u dogovoru s tužiteljem, ali da nisu mogli znati ima li nedostataka i u samoj podlozi i u unutrašnjosti, na koji način tužitelj od sebe otklanja odgovornost za nedostatke koji su se naknadno pojavili na podlozi. Zakonski zastupnik tuženika iskazivao je i o tome da je nakon što se tužitelj, poslije sanacije prvih oštećenja, ponovo javio s reklamacijom te je vidio da se komad tuženikovog materijala koji se oljuštio drži zajedno s podlogom, posumnjao da nije greška u tuženikovom materijalu i poslu, već u estrihu, pa je nakon toga došao sa svojim ocem da to i utvrde odnosno došli su s instrumentom sklerometar kojim se ispituje čvrstoća podloge te su to radili na mjestima gdje su se pojavila ljuštenja. Na pitanje je li se to ispitivanje podloge moglo i trebalo raditi prije izvođenja radova, a to s obzirom i na opisano stanje podloge, iskazuje da su oni prije izvođenja radova posanirali dio podloge i nedostataka na podlozi koji su bili vidljivi, no da sklerometrom ne bi mogli ispitati cijelu površinu jer bi to morali raditi doslovno centimetar po centimetar, a što nema smisla jer upravo zbog toga postoje certifikati izvođača podloge (estriha). Ovakav iskaz zakonskog zastupnika tuženika iz kojeg proizlazi da je sklerometrom ispitivana podloga tek nakon što su se pojavili nedostaci, dakle nakon završetka radova, a ne i prije toga, suprotan je navodima odgovora na tužbu o tome da je tuženik provjeravao kvalitetu podloge na dijelovima iste te da je na njima podloga bila zadovoljavajuće kvalitete odnosno navodima tuženika s očevida, na koje se poziva vještakinja u svojem nalazu, o tome da je tuženik kvalitetu podloge prije radova ispitivao vlastitim uređajem pull off metodom (sklerometrom) na tri pozicije (što je, po iskazu zakonskog zastupnika tuženika, tuženik učinio tek nakon pojave nedostataka). Međutim, čak i u slučaju da su točni ovi navodi odgovora na tužbu odnosno navodi tuženika s očevida o ispitivanju podloge prije radova, iz iskaza vještakinje proizlazi da u konkretnom slučaju, budući da nema dokumentacije temeljem koje bi izvođač radova utvrdio da kvaliteta podloge zadovoljava (o kojem nedostatku dokumentacije iskazuje i zakonski zastupnik tuženika) te budući da je već prije izvođenja tuženikovih radova bila vidljiva pohabanost podloge i neravnine, ta metoda ispitivanja podloge nije bila dostatna, a što se i kasnije pokazalo, te je tuženik trebao uzeti veći broj od 3 uzorka, koliko je po svojim navodima izveo, i to na nekoliko nasumično odabranih neoštećenih mjesta na pozicijama gdje se očekuju najveća opterećenja prilikom korištenja garaže, a koje je pozicije tuženik mogao precizno utvrditi s obzirom na tlocrt garaže. Slijedom navedenog, sud utvrđuje da tuženik prije početka izvođenja radova nije upotrijebio dužnu pažnju u smislu čl. 10. st. 2. ZOO te da nije ispitao kvalitetu podloge na kojoj je izvodio završni sloj sukladno pravilima struke, a što dovodi i do njegove odgovornosti za štetu koja je nastala zbog nedostataka na tako izvedenom završnom sloju.

21.4. U pogledu debljine završnog sloja tuženik ističe da je moguće i da se tolerira da debljina sloja nije na cijeloj površini jednaka jer je to nemoguće izvesti. Međutim, kod toga valja reći da iz ponude samog tuženika od 1. veljače 2017., za koju je nesporno da je ponuda temeljem koje je sklopljen predmetni ugovor, proizlazi da se izvođenje sistema microtoping kao završnog sloja izvodi u debljini 2-3 mm zbog čega sud utvrđuje da je između stranaka ugovorena upravo ta debljina završnog sloja te da djelo nije izvršeno kako je ugovoreno ukoliko takva ugovorena debljina završnog sloja nije i izvedena, a iz nalaza vještaka kao i iz Izvještaja IGH proizlazi da na ispitivanim mjestima ta ugovorena debljina završnog sloja nije izvedena, štoviše iz Izvještaja IGH proizlazi da na ispitivanim mjestima iznosi do 1 mm. Kod toga se ističe da je vještakinja usmeno obrazložila kako doista nije mogla utvrditi debljinu završnog sloja na cijeloj površini, već na mjestima oštećenja kao jedinim mogućim pozicijama, no da je na svih

26 pozicija na kojima je utvrdila oštećenje utvrdila debljinu završnog sloja, a koja, dakle, na tim mjestima nije iznosila ugovorenih 2-3 mm. Upravo ta činjenica da je nedostatna debljina završnog sloja utvrđena i po Institutu IGH d.d. i po građevinskom vještaku, i to na svim ispitivanim pozicijama u velikom broju (čak 26 pozicija ispitanih od strane građevinskog vještaka) po stavu ovoga suda daje dovoljno osnova za zaključak da u pogledu debljine završnog sloja radovi nisu izvršeni sukladno ugovoru.

21.5. Iz nalaza i mišljenja vještaka nedvojbeno proizlazi da uslijed parcijalne sanacije nije moguće postići jednoličnost izabrane boje jer se radi o završnom sloju koji se nanosi na cijelu plohu bez prekida nanošenja, pa sud utvrđuje da se u tom dijelu radi o estetskom nedostatku. Kod toga valja reći da je u svom iskazu tužitelj istaknuo kako je angažirao tuženika radi izvođenja poda microtoping sustavom kao vrhunsku firmu koja radi s vrhunskim materijalom jer je želio upravo takav vrhunski materijal te je želio da se posao odradi vrhunski, a zbog čega nije angažirao primjerice izvođače iz Rijeke ili Zagreba. Iz navedenog proizlazi da je tužitelju bila iznimno bitna kvaliteta poda i obavljenog posla, koja, po stavu ovoga suda, podrazumijeva i da se radi o podu bez estetskih nedostataka kao što je neujednačenost boje podloge uslijed djelomičnih popravaka zbog čega i u tom dijelu sud utvrđuje da tuženik, uz parcijalne popravke koje je sam izvršio nakon prve reklamacije tužitelja, nije izvršio djelo (ugovoreni posao vrhunske kvalitete) sukladno ugovoru. Iz istog razloga sud ocjenjuje osnovanim i zaključak vještakinje o tome da je radi kvalitetne sanacije poda potrebno izvršiti kompletnu izradu novog završnog sloja.

22. Budući da je vještak utvrdio kako je radi adekvatne sanacije potrebno ukloniti ne samo postojeći završni sloj, već i podlogu (estrih), a što ne bi bilo potrebno da ne postoje nedostaci i u estrihu, valja reći kako je sud utvrdio odgovornost tuženika za štetu zbog nedostataka na završnom sloju poda uslijed činjenice da je tuženik taj posao odradio suprotno ugovoru i pravilima struke, no da se njegova odgovornost ne odnosi i na kvalitetu estriha kao podloge, zbog čega ne može biti odgovoran za dio sanacije poda koji se odnosi na uklanjanje estriha, već samo završnog sloja za čiju je izradu bio angažiran od strane tužitelja. Stoga je sud ocijenio osnovanim tužbeni zahtjev samo do visine štete koja se odnosi na trošak sanacije isključivo završnog sloja microtopinga tj. za iznos od 20.295,00 EUR sukladno dopuni nalaza vještaka od 17. travnja 2026., dok je u preostalom dijelu tužbeni zahtjev odbio kao neosnovan.

23. Zakonske zatezne kamate na dosuđeni iznos novčane naknade štete tužitelju su dosuđene od dana donošenja ove presude budući da je ta novčana naknada sukladno čl. 1089. st. 2. ZOO utvrđivana po cijenama koje vrijede u vrijeme donošenja odluke, sve kako je to obrazloženo u ranijem dijelu ove presude (točka 17.2.), a u preostalom dijelu je zahtjev za isplatu zakonskih zateznih kamata odbijen kao neosnovan.

24.1. Što se tiče naknade troškova postupka, odredbom čl. 154. st. 2. ZPP propisano je da ako su stranke djelomično uspjele u parnici, sud će najprije utvrditi postotak u kojemu je svaka od njih uspjela, zatim će od postotka one stranke koja je u većoj mjeri uspjela oduzeti postotak one stranke koja je u manjoj mjeri uspjela, nakon toga će utvrditi iznos pojedinih i iznos ukupnih troškova stranke koja je u većoj mjeri uspjela u parnici koji su bili potrebni za svrhovito vođenje postupka te će toj stranci odmjeriti naknadu dijela takvih ukupnih troškova koji odgovara postotku koji je preostao

nakon navedenog obračuna postotaka u kojima su stranke uspjele u parnici, pri čemu se omjer uspjeha u parnici ocjenjuje prema konačno postavljenom tužbenom zahtjevu, vodeći računa i o uspjehu dokazivanja u pogledu osnove iz zahtjeva.

24.2. Vodeći računa o uspjehu dokazivanja u pogledu osnove zahtjeva, dakle u pogledu odgovornosti tuženika za štetu, valja reći da je preciziranim tužbenim zahtjevom tužitelj zatražio naknadu troškova cjelokupne sanacije poda koja uključuje kako sanaciju završnog sloja, tako i sanaciju estriha, pri čemu je sud utvrdio da se tuženikova odgovornost odnosi samo na sanaciju završnog sloja kao ugovorenih radova, iz čega proizlazi njegova djelomična odgovornost za konačno potraživanu štetu, zbog čega je sud tužitelju i dosudio samo onaj iznos koji se odnosi na trošak sanacije završnog sloja pa iz toga proizlazi omjer u kojem je tužitelj uspio, kako u pogledu osnova, tako i u pogledu visine tužbenog zahtjeva. Kad se stavi u omjer potraživani iznos iz konačno preciziranog tužbenog zahtjeva (28.544,11 EUR) i iznos s kojim je tužitelj uspio u parnici (20.295,00 EUR), proizlazi da je tužitelj uspio sa 71,10%, dok preostalih 28,90% predstavlja uspjeh tuženika u parnici, a razlika ovih postotaka uspjeha stranaka iznosi 42,20% u korist tužitelja. Kako je, dakle, tužitelj u većoj mjeri uspio u parnici, valjalo je odmjeriti njegove troškove koji su bili potrebni za vođenje parnice u smislu čl. 155. st. 1. ZPP.

24.3. Kao troškove potrebne za vođenje parnice sud je, temeljem zahtjeva tužitelja iz troškovnika od 14. listopada 2026., sukladno vrijednosti predmeta spora (tužbenog zahtjeva iz tužbe – 90.000,00 kn/11.945,05 EUR) tužitelju priznao troškove:

- sastava tužbe u iznosu od 200,00 EUR sukladno tbr. 7. toč. 1. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika ("Narodne novine" broj 138/2023; koja se u ovom postupku primjenjuje temeljem tbr. 52. st. 3. ove Tarife, dalje: Tarifa)
- zastupanja na ročištima od 14. listopada 2020., 20. siječnja 2021. i 17. lipnja 2021., u iznosima od po 200,00 EUR za svako ročište sukladno tbr. 9. toč. 1. Tarife te na očevidu 28. siječnja 2022. u iznosu od 200,00 EUR sukladno tbr. 9. toč. 7. Tarife
- sastava podneska od 6. studenoga 2019. (očitovanje na odgovor na tužbu) u iznosu od 200,00 EUR sukladno tbr. 8. toč. 1. Tarife.

Nadalje, nakon preinake tužbe i povišenja tužbenog zahtjeva na iznos od 28.544,11 EUR, sud je sukladno navedenoj vrijednosti predmeta spora tužitelju priznao sljedeće troškove:

- sastava podneska od 28. rujna 2022. (očitovanje na nalaz i mišljenje vještaka) i podneska od 30. travnja 2025. (očitovanje na nove navode tuženika iznesene na prethodno održanom ročištu za glavnu raspravu od 15. travnja 2025.), u iznosima od po 500,00 EUR sukladno tbr. 8. toč. 1. Tarife
- sastava podneska od 26. veljače 2024. (očitovanje na poziv suda o održavanju ročišta na daljinu) u zatraženom iznosu od 50,00 EUR sukladno tbr. 8. toč. 4. Tarife
- sastava podneska od 1. lipnja 2026. (u kojem tužitelj samo kratko navodi da nema primjedbe na dopunu nalaza i izražava tužbeni zahtjev u valuti EUR) te podneska od 8. srpnja 2026. (kojim se tužitelj po pozivu suda očituje da ne traži usmeno saslušanje vještaka povodom dopune nalaza), ali ne u zatraženim iznosima od po 500,00 EUR za svaki od podnesaka, već u iznosima od po 125,00 EUR jer sud ocjenjuje da se ne radi o obrazloženim podnescima iz tbr. 8. toč. 1., već o ostalim podnescima iz tbr. 8. toč. 4. Tarife
- zastupanja na ročištima 15. travnja 2025. i 14. listopada 2026. u iznosima od po 500,00 EUR sukladno tbr. 9. toč. 1. Tarife.

Na sve gore navedene odvjetničke nagrade priznate u ukupnom iznosu od 3.500,00 EUR priznat je i zatraženi PDV sukladno tbr. 46. Tarife u ukupnom iznosu od 875,00 EUR.

Nadalje, priznati su troškovi:

- predujma za vještačenje i trošak suda u predmetu Općinskog suda u Rijeci, Stalne službe u Opatiji broj Pom-173/2021 u iznosu od 406,77 EUR
- troška za pristup vještaka na ročište kod ovoga suda u iznosu od 491,75 EUR
- dopunskog vještačenja u iznosu od 291,60 EUR
- sudske pristojbe na tužbu plaćene u iznosu od 1.250,00 kn/165,90 EUR te sudske pristojbe na presudu u iznosu od 405,44 EUR sukladno važećoj VPS i Tarifi sudskih pristojbi.

24.4. Nisu priznati slijedeći troškovi tužitelja koje sud ne ocjenjuje potrebnima za vođenje parnice u smislu članka 155. stavak 1. ZPP:

- sastava podnesaka od 28. lipnja 2019. i od 14. listopada 2021. budući da u spisu nema podnesaka s tim datumima niti se može utvrditi na koje bi se podneske ti zahtjevi odnosili
- sastava podnesaka od 1. listopada 2020. i 28. travnja 2026. budući da istima tužitelj samo dostavlja uplatnice o plaćenoj sudskoj pristojbi odnosno predujmu za vještačenje, a koje je uplatnice mogao dostaviti i bez podneska
- sastava obavijesti trećoj osobi o parnici od 22. listopada 2020. budući da se radi o podnesku koji nije potreban za vođenje ove parnice, već u smislu čl. 211. ZPP ima funkciju isključivo zasnivanja stanovitog građanskopravnog učinka u korist tužitelja, a zbog tog razloga nije priznat niti trošak sastava podneska od 22. listopada 2020. kojim tužitelj u spis dostavlja ovu obavijest kako bi je sud proslijedio trećoj osobi odnosno kojim u spis dostavlja predmetnu ponudu, a što je bio dužan učiniti već uz tužbu
- sastava podneska od 23. srpnja 2024. budući da u bitnome ponavlja navode ranijeg podneska od 28. rujna 2022.
- sastava podneska od 19. prosinca 2024. budući da se radi samo o požurnici za postupanje suda koja nije potrebna za vođenje parnice
- sastava podneska od 21. veljače 2025. kojim tužitelj predlaže odgodu zakazanog ročišta zbog spriječenosti njegove punomoćnice, a to budući da se radi o slučaju koji se dogodio na strani tužitelja, zbog čega trošak tog podneska ne može pasti na teret suprotne strane (u smislu čl. 156. st. 1. ZPP)
- zastupanja na ročištu za objavu presude budući da punomoćnici tužitelja na isto nisu pristupili.

24.5. U istom troškovniku tužitelj potražuje i troškove postupka osiguranja dokaza pred Općinskim sudom u Rijeci broj R1-339/2017, pa je valjalo odlučiti i o tim troškovima sukladno čl. 168. st. 2. ZPP kojim je propisano da troškove postupka za osiguranje dokaza stranka može naknadno ostvarivati kao dio parničnih troškova, prema uspjehu u parnici. Tužitelju su zatraženi troškovi tog postupka priznati primjenom tbr. 16. st. 1. alineja 3. Tarife kao troškovi neprocjenjivih predmeta za koje odvjetniku pripada nagrada od 50 bodova, a to budući da je uvidom u spis broj R1-339/2017 utvrđeno da u samom prijedlogu za osiguranje dokaza tužitelj kao predlagatelj nije naveo nikakvu vrijednost predmeta spora. Sukladno navedenom tužitelju su priznati sljedeći troškovi tog postupka:

- sastav prijedloga za osiguranje dokaza i prijedloga za dopunu osiguranja dokaza, svakoga u iznosu od 100,00 EUR

- zastupanja na očevidu 1. prosinca 2017. u iznosu od 100,00 EUR sukladno tbr. 17. u svezi s tbr. 16. Tarife

- na sve gore navedene odvjetničke nagrade priznate u ukupnom iznosu od 300,00 EUR priznat je i zatraženi PDV sukladno tbr. 46. Tarife u ukupnom iznosu od 75,00 EUR

- troškovi sudskih pristojbi za prijedlog za osiguranje dokaza u plaćenom iznosu od 13,27 EUR i na rješenje u plaćenom iznosu od 19,91 EUR

- predujma za vještačenje, ali ne u zatraženom i uplaćenom iznosu od 663,61 EUR, već u utrošenom iznosu od 326,59 EUR budući da je ostatak tog uplaćenog predujma predlagatelju vraćen, kako to proizlazi iz rješenja broj R1-339/2017-14 od 15. veljače 2018.

- predujma za dopunu vještačenja po Institutu IGH d.d., ali ne u zatraženom i uplaćenom iznosu od 929,06 EUR, već u utrošenom iznosu od 886,55 EUR budući da je ostatak tog uplaćenog predujma predlagatelju vraćen, kako to proizlazi iz rješenja broj R1-339/2017-26 od 1. listopada 2018.

24.6. Nisu priznati zatraženi troškovi postupka osiguranja dokaza koji se odnose na:

- sastav podnesaka od 12. listopada 2017., 16. studenoga 2017. i 5. srpnja 2018. budući da istima predlagatelj samo dostavlja uplatnice o plaćenim sudskim pristojbama odnosno predujmu za vještačenje, a koje je uplatnice mogao dostaviti i bez podnesaka

- sastava podnesaka od 14. studenoga 2017. i 23. travnja 2018. budući da se radi samo o požurnicama za postupanje suda koje nisu potrebne za vođenje postupka

- sastava podneska od 28. veljače 2018. budući da u spisu broj R1-339/2017 nema podneska s tim datumom niti se može utvrditi na koji bi se podnesak taj zahtjev odnosio.

Na taj način tužitelju su kao predlagatelju u postupku osiguranja dokaza priznati ukupni troškovi u iznosu od 1.621,32 EUR, no valja reći da je taj postupak pokrenut i proveden protiv dvije protustranke, ovdje tuženika Duly d.o.o. kao 1. protustranke te Kvarner Adria kao 2. protustranke, zbog čega se svi navedeni troškovi odnose na obje protustranke, pa u smislu čl. 161. st. 1. ZPP tužitelj ima pravo potraživati naknadu polovice tih troškova od tuženika kao jedne od protustranaka u tom postupku, što znači iznos od 810,66 EUR.

24.7. Na taj način tužitelju su priznati ukupni troškovi ovog parničnog postupka u iznosu od 6.136,46 EUR te troškovi postupka osiguranja dokaza u iznosu od 810,66 EUR odnosno ukupni iznos od 6.947,12 EUR, a kad se isti stave u omjer sa 42,20% sukladno obrazloženju iz točke 24.2., dolazi se do iznosa od 2.931,68 EUR koje je tužitelju dužan naknaditi tuženik i to sa zatraženom zakonskom zateznom kamatom koja sukladno čl. 151. st. 3. ZPP teče od dana donošenja ove presude do isplate.

U Varaždinu 27. studenoga 2026.

Sutkinja
Dubravka Kraljić

DUBRAVKA KRALJIĆ

Elektronički potpisano: 27.11.2026T14:48:18 (UTC:2026-11-27T13:48:18Z)
Provjera: https://epotpis.rdd.hr/provjera
Broj zapisa: eb280de2-f4be-4ebf-b762-b916e912a93f

Općinski sud u Varaždinu

Uputa o pravnom lijeku
Protiv ove odluke nezadovoljna stranka može u roku od 15 dana od dana dostave iste izjaviti žalbu. Žalba se podnosi ovome sudu, a o žalbi odlučuje županijski sud.

Dostaviti
1. Tužitelj po punomoćnicima iz Zajedničkog odvjetničkog ureda Poldan i dr. iz Rijeke
2. Tuženik po punomoćniku Marku Golubiću, odvjetniku iz Koprivnice

Broj zapisa: **9-30890-f130d**

Kontrolni broj: **00ff6-135f5-ed0cd**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:
https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Varaždinu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.